

عنوان مقاله:

الگوی ساختارگرایی ولادیمیر پراپ و کاربردهای آن در روای تناسی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

خلیل پروینی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تربیت مدرس

هومن ناظمیان - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

روایت شناسی رویکردی نوین و ساختارگرا در مطالعه ادبیات داستانی است و در پی یافتن دستور زبان داستان، کشف زبان روایت، نظام حاکم بر انواع روایی و ساختار آنها است. ولادیمیر پراپ، مردم شناس صورت گرای روس، با مطالعه ریخت شناسانه قصه های پریان روسی در سال 1928، آغازگر روایت شناسی نوین بود. او الگوی حاکم بر این قصه ها را استخراج کرد و نشان داد قصه های پریان، به رغم تکثر و تنوع ظاهری، از نظر انواع قهرمانان و عملکرد آنها، دارای نوعی وحدت و همانندی است؛ به گونه ای که تعداد عملکردها محدود، توالی آنها مشابه و ساختار این قصه ها یکسان است. در این مقاله ده داستان از فابلها یکلیله و دمنه - به عنوان نمونه - با هدف ارزیابی کارایی و قابلیت الگوی پراپ در تحلیل ریخت شناسانه این قصه ها، تحلیل و بررسی شده است. نتایج به دست آمده با دستاوردهای پراپ همخوانی فراوانی دارد؛ به این ترتیب که نشان می دهد در فابل های بررسی شده از کلیله و دمنه، بر خلاف تکثر و تنوع ظاهری قهرمانان و عملکردهایشان، تعداد قهرمانان و عملکردهای آنان محدود و توالی آنها بسیار به هم شبیه است و می توان گفت این فابل ها دارای ساختار واحد هستند و همچنین بیانگر آن است که الگوی پراپ - با همه نقایصی که دارد - قابلیت تحلیل ریخت شناسانه فابل را دارد.

کلمات کلیدی:

الگو، فابل، کلیله و دمنه، روایت شناسی، پراپ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315644>

